

Τῆς στείρας τὸ βλάστημα (Λαμπρόπουλος Βαρνάβας Ἀρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐκτὸς ἀπὸ τῆ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, μόνο δύο ἀνθρώπων γιορτάζει τὰ γενέθλια: Τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ τιμᾶται ἡ γενέθλια ἡμέρα ἐκείνου, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τὸν δόξασε ὡς τὸν μεγαλύτερο «ἐν γεννητοῖς γυναικῶν».



Καρπὸς προσευχῆς

Πολὺ σωστὰ ἔχει λεχθεῖ ὅτι ἡ ἀγωγή ἑνὸς παιδιοῦ ἀρχίζει... πολὺ προτοῦ γεννηθεῖ. Γιὰ νὰ πέσει «τὸ μῆλο κάτω ἀπὸ τὴ μηλιά», χρειάζεται πρῶτα ἡ μηλιά πολλή φροντίδα καὶ σωστὴ ἀνάπτυξη. Οἱ γονεῖς ποὺ μᾶς χάρισαν τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο ἦταν «καὶ οἱ δύο δίκαιοι καὶ ἄμεμπτοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τηρώντας ὅλες τὶς ἐντολές του». Μόνον ὁ Θεὸς ξέρει πόσων κόπων καὶ πόσων δακρύων προσευχῆς ἦταν καρπὸς ὁ Ἰωάννης.

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ἀναφερόμενος στὴ χαρούμενη ὑπόσχεση τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ στὸν Ζαχαρία ὅτι θὰ ἀποκτήσει γιό, ἀναφωνεῖ: «Ὡ ἀγγελοφερμένη ὑπόσχεση, ποὺ εἶσαι καρπὸς τόσων ἐπίμονων προσευχῶν! Πέτυχε ὁ Ζαχαρίας ἐκεῖνο, γιὰ τὸ ὁποῖο παρακαλοῦσε μὲ τόση θέρμη! Ἔγινε μετὰ ἀπὸ καρποφόρα προσευχὴ τὸ ξανάνωμα τῆς ἄγονης μήτρας τῆς Ἐλισάβετ καὶ ἱκανοποιήθηκε ἡ λαχτάρα τῆς νὰ κάνει παιδί!»

Καὶ φυσικὰ ἡ ἀνθρώπινη δυσπιστία τοῦ Ζαχαρία στὴν ἀναγγελία τοῦ Ἀρχαγγέλου δὲν μειώνει οὐσιαστικὰ τὴν εὐλάβειά του καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη του στὴν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Θεόδωρος τὸν δικαιολογεῖ λέγοντας ὅτι «ἐπειδὴ ταραχτήκε, τήρησε ἐπιφυλακτικὴ στάση. Διότι οἱ χαρούμενες ἀγγελίες, ποὺ μηνύουν τὴν πραγματοποίηση ἀσυνήθιστων προσδοκιῶν τῆς ψυχῆς, ὅταν ἀκουστοῦν ξαφνικά, φέρνουν συνήθως ταραχὴ». Ἡ ἐρώτηση «πῶς θὰ βεβαιωθῶ γι' αὐτὸ πού μοῦ λὲς» δὲν προέρχεται ἀπὸ ἀπιστία, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη

έξακρίβωσης τῆς ἀλήθειας.

Ἐπάρχει γονίδιο ἀγιότητος;

Ὁ Ἀρχάγγελος εἶπε καὶ κάτι στὸν Ζαχαρία, τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε μερικὸς νὰ τοὺς σκανδαλίσει: «Ὁ γιός σου θὰ γίνῃ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ... καὶ θὰ γεμίσει μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐνῶ ἀκόμα θὰ βρίσκεται στὴν κοιλία τῆς μητέρας του». Θὰ ἦταν μέγαλο λάθος, ἀπὸ αὐτὴ τὴν προφητεία νὰ βγάλουμε τὸ συμπέρασμα ὅτι -ἔστω μερικοὶ- ἔχουν προοριστεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ εἶναι ἅγιοι καὶ ἄρα νὰ πᾶνε ἐν δόξῃ στὸν παράδεισο χωρὶς νὰ τοὺς ρωτήσῃ καὶ προφανῶς χωρὶς καμία δική τους προετοιμασία! Αὐτὸ θὰ σήμαινε ὅτι ὁ Θεὸς σὲ μερικὸς ἀνθρώπους καταργεῖ τὸ αὐτεξούσιο καὶ ἄρα δὲν τοὺς ἔπλασε ὅλους κατ' εἰκόνα του! Ἄπαγε τῆς βλασφημίας!

Γιὰ ποιὸ λόγο, τότε, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἐπέλεξε νὰ περάσῃ ὅλη του τὴ ζωὴ στὴν ἔρημο; Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Μπριαντιανίνωφ τονίζει ὅτι ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἀκολούθησε αὐτὸν τὸν τόσο ἀσκητικὸ τρόπο ζωῆς, ἀκριβῶς γιὰ νὰ περιφρουρήσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἔλαβε ὡς δῶρο ἀπὸ τὴν ἁγία ζωὴ τῶν γονέων του. Τὸ ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἅγιος μετὰ τὴν Παναγία, δὲν ἦταν δεδομένο, ἀλλὰ ἦταν καρπὸς τῆς συνεργασίας τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν δικό του σκληρὸ ἀγῶνα. Καὶ αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγιότητάς του ἐπισφραγίστηκε ἀπὸ τὴν ἐκούσια ἐκ μέρους του ἀποδοχὴ νὰ φυλακιστεῖ καὶ νὰ σφραγίσῃ μὲ τὸ μαρτυρικὸ του αἷμα τὴν ὑπακοή του στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὁ Ἰούδας εἶχε λάβῃ πλοῦσια τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὸν Χριστό, καὶ στὴν ἀρχὴ ἀξιώθηκε καὶ θαύματα νὰ ἐπιτελέσῃ στὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου του. Ἀφήνοντας ὅμως ἐκούσια τὸν ἑαυτὸ του νὰ ὑποδουλωθεῖ στὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας, τὰ ἔχασε ὅλα! Καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι ἀγωνιστὲς τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ πρῶην χαρισματοῦχοι ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, γιὰ δὲν πρόσεξαν τὴν προειδοποίησιν τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «ὅποιος νομίζει ὅτι στέκεται καλά, ἅς προσέχει νὰ μὴν πέσει» (Α' Κορ. 10,12).

Ὁ προδρομικὸς ρόλος τῆς οἰκογένειας

Ἀξιοπρόσεκτο εἶναι καὶ τὸ τέλος τῆς προφητείας τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὸν Ζαχαρία: «Τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννηθεῖ θὰ κάνει ἐκείνους τοὺς πατέρες, ποὺ ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας κατάντησαν ἄστοργοι πρὸς τὰ παιδιά τους, νὰ ἀποκτήσουν πάλι καρδιὰ γεμάτη στοργὴ γι' αὐτά. Καὶ αὐτοὺς ποὺ ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας ἔγιναν ἀπειθεῖς, θὰ τοὺς κάνει νὰ ἀποκτήσουν τὴ φρόνησιν τῶν δικαίων. Καὶ ἔτσι θὰ προετοιμάσῃ ἕνα λαὸ νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Κύριο ὡς σωτήρα του».

Εἶναι ἐντυπωσιακὸ ὅτι βασικὸ στοιχεῖο τῆς προετοιμασίας τῆς ὑποδοχῆς τοῦ

Μεσσία είναι τὸ χτίσιμο σωστῆς οἰκογένειας, καὶ κυρίως ἡ ἐξασφάλιση ὑγιοῦς στοργῆς τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιὰ τους. Μόνον ἔτσι οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ἀποκτήσουν ὑγιῆ αἰσθητήρια γιὰ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν ἐρχόμενο Σωτήρα τοῦ κόσμου καὶ ἀληθινὸ Πατέρα τους καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσουν.

Οἱ πρεσβεῖες τῶν ἁγίων γονέων Ζαχαρία καὶ Ἐλισάβετ, ποὺ προβάλλονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία σήμερα, στὴ γενέθλια ἡμέρα τοῦ ἁγίου παιδιοῦ τους, ἄς στηρίζουν καὶ ἄς φωτίζουν τοὺς σημερινοὺς γονεῖς στὴν οἰκοδομὴ σπιτιῶν, ποὺ θὰ ἔχουν ὡς πρῶτιστο στόχο τους τὴν πρόθυμη φιλοξενία τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος «ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ». Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr